

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografa
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se primesc. — Manuscrise nu se returnează.
INSERATE
se primesc la Administrațiunea în Brașov și la următoarele:
BIBLIOTECA de ANUNȚURI:
la Viena: la N. Dukas Nachf.,
Nux. Angenfeld & Emeric Lesner,
Heinrich Schalek, A. Oppelich Nachf., Anton Oppelich.
la Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR:
se scrie garmond pe o coloană
10 bani pentru o publicare. —
Publicări mai dese după tarife
și învoială. — RECLAME pe
pagina 3-a o scrie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXV.

GAZETA" iese în fiecare zi.
ABONAMENTUL ANUAL: 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.,
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
PENTRU ROMÂNIA și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară, și la d-nii colectori.
ABONAMENTUL PENTRU BRASOV:
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 30, etajul
I. Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusul în casă: Pe un an
24 cor., pe 6 luni 12 c., pe trei
luni 6 corone. — Un exemplar
10 bani. — Atât abonamentele
cât și inserțiunile sunt a se
plăti înainte.

Nr. 194.

Brașov, Joi 5 (18) Septembrie.

1902.

Un apostol al renegatismului.

II.

Orî și cât isprăvile uimitoare ale bolnăviciosului șovinism unguresc s'ar pune în contul caracterului trufaș, al fanatismului și al exclusivismului rasei dirigitore, este și rămâne adevăr că, decă Maghiarii nu s'ar fi simțit încurajați în năsuințele lor de contopire prin atitudinea servilă și apatică mai ales a Nemților, Rutenilor și a părții preponderante dintre Slovaci Ungariei, n'ar fi ajuns lucrurile așa de departe cum au ajuns.

Cel mai însemnat succes, ce l'au reportat în primul period al erei dualiste năsuințele de maghiarizare, a fost desființarea a sute de școli nemțesci din capitala ungară și din celelalte orașe și ținuturi locuite de Nemți s'au Șvabii și înlocuirea lor prin școle cu limba de predare maghiară. Astăzi nu mai există în Budapesta nici o școală populară germană, cu toate că jumătate din populația ei este de naționalitate germană. Sunt cunoscute cuceririle de felul acesta, ce le-a făcut politica maghiarismului violent și la Ruteni și Slovaci. Deși în fond aceste succese n'au creat, decât numai o stare forțată fără garanția durabilității, ele totuși au încurajat prea mult pe maghiarizatori și au făcut să le crească îndrăsnela și apetitul în măsură cu totul necuvințioasă.

Cumcă nu este de ajuns de a întrebuița forța pentru a face din cea mai mare anomalie o stare normală, o dovedește cu prisos mișcarea naționalistă de aș în sinul Nemților din Ungaria. Această mișcare vine în sprijinul cauzei naționalităților în genere și noi nu ne putem decât bucura, că Șvabilor din Bănat începe a li-se deschide ochii și că nu se mai încred orbiș în vorbele ademenitoare, der nesincere ale unor bărbați politici maghiari, ca Apponyi.

Românul dăce, că sângele apă nu se face. Cum s'ar și pute, în vâcul al două-șecile, să dispară un popor atât de numeros ca al Șvabilor din Ungaria și să-și pierdă cu totul caracterul național, când ei fac parte din marea și puternica ginte germană și au toate șansele de a-se pute împărtăși de cultura ei atât de înaintată?

De vre-o doi ani și mai bine un curent viguros naționalist, se manifestă între Nemții din Ungaria. Ei au început să se desmetecască să se deștepte din letargia și să vadă pericolul de desnaționalizare totală ce-i amenință.

Mișcarea, ce a produs-o acest curent, o pun Maghiarii șovinisti numai în contul pretenției agitației, nutrită și condusă de Germanii din afară și în deosebi de reuniunea pangermană. Atât de mult maghiarizatorii s'au datat cu ideea, că Nemții bănățeni și ungureni sunt deja ca și asimilați, încât nu ved

cum cu putere elementară simțul național trebuie să-și facă și la ei recuceririle sale din propriul impuls, care trebuie să fie cu atât mai mare, cu cât apăsarea crește și nedreptățile se înmulțesc.

Intr'o temperatură năbușitoare ca cea de aș, produsă de prigonirea excesivă a limbei și învățământului național la popoarele nemaghiare, nu mai pôte dăinui acel renegatism, care își făcuse un cuib cald mai ales între Șvabii din Ungaria. Indiferentismul național prinsese rădăcină adăncă între ei, der spiritul lor național nu se stinsese încă, ci ardea sub spuză și e lucru firesc, că cu séu fără sprijinul moral al conaționalilor din marele imperiu, el trebuia să începă a reaga în contra despotismului de rassă.

Acestei puteri elementare a naționalismului redeșteptat prin forța împrejurărilor voescă să i-se opună cu peptul Apponyi. De aceea mândrul conte s'a prezentat înaintea Șvabilor la Luvrin și Vêrșet, ca reprezentantul întregii națiuni și ca stegarul unității naționale maghiare. Fiind președintele camerei a creșut a-și pute da acest ifos extraordinar pentru ca cu efect atât mai mare să pôte admonia pe Șvabi, ca să se lapede de „falșii profeți“, sub carî înțelege pe acci agitatori, carî le vorbesc Șvabilor de unitatea de limbă și de cultură a lor cu națiunea germană.

Apponyi a mers până a amenința, că el cu ai séi „vor lupta până la cutite, fără cruțare și precugetare în contra acestor falși profeți“.

Și ce fac cei-ce sunt ast-fel amenințați și contra căroră s'a pornit o gônă și prigonire atât de teribilă? Ei nu fac alt-ceva, decât a sfătui pe Șvabi să se folosescă de drepturile lor legale pentru a-și apăra și păstra limba și cultura proprie germană, combătând cu asprime felul acela de renegatism, în favorul căruia a intervenit Apponyi și a cerut ca „Șvabii să intre în serviciul ideii mai înalte a unității naționale, care contopesce pe toți cetățenii patriei“ — și să nu-și mai pērdă timpul cu grija superfluă pentru limba și școlele lor germane.

Cunoscem acest limbagiu. El nu e de loc nou. E trist numai, că și Apponyi a intrat în șirul apostolilor pentru acest fel de renegatism greșos, imoral și detestabil.

Este prea mult ce-și arôgă șovinismul maghiar și propovăduitorii séi.

Este o curată demență, când reprezentanții unui mic popor, a căruia cultură abia a trecut peste pașii cei dintâi, se încumetă a voi să schimbe mersul lumii și al dezvoltării ei.

Un ast-fel de apostolat și asemeni năsuințe nu pot sfârși decât printr'un cumplit desastru.

„Asociațiunea“ la Oravița.

(Raport special al „Gaz. Trans.“)

Oravița, 15 Septembrie.

Precum v'am înștiințat prin fir telegrafic, Duminică în 14 l. c., după celebrarea serviciului divin, membrii și public în număr mare s'au adunat în pavilionul grădinei societății de tir. Abia s'au grupat numeroși asistenți, de carî era ticsit pavilionul, și a și sosit președintele cu membrii comitetului, carî luară loc la masa presidială din frunte, între aplause și strigări nesfârșite de: „să trăescă“.

Ședința I, 14 Septembrie.

Indată după sosire, d-l Dr. Alesandru Mocsonyi deschide adunarea prin următorul discurs, ce l'a rostit cu voce tare, și care a fost întrerupt mai la fie-care pasagiū de viile și însuflețite aprobări și aplause ale adunării:

Onorată Adunare generală!

Adunările noastre generale sunt adevărate sărbători naționale. Cu însuflețire alergăm din toate părțile române ale patriei în fie-care an la un alt centru național, ca să serbăm mărșta idee, în al cărei serviciu ne-am pus, *ideea culturii poporului român din Ungaria*. Facem această în conștiința înaltei importanțe a acestei idei.

Șcim, că cultura este cel mai însemnat factor de putere al popoanelor în toate timpurile, între toate împrejurările. Sunt însă timpuri și împrejurări, când — precum o simțim și noi — cestiunea culturii pôte să devină pentru un popor chiar o *cestiune de viață*. Ast-fel lupta pentru cultură nu este alt-ceva, decât *luptă pentru existența națională*.

Firesce, numai cultura adevărată are această putere conservatoare, er cultura adevărată nu pôte să fie alta, decât numai și numai cultura națională.

Decă cultura poporului este — precum deja etimologia cuvântului ne-o indigitază — cultivarea însușirilor intelectuale și morale ale unui popor, și decă tocmai aceste însușiri sufletesc în specifiica lor sintesă psihică constituie caracterul național al celui popor, atunci e lucru invederat, că *numai cultura națională este cultura adevărată*.

Și precum caracterul național se manifestă în limbă, în modul de gândire și simțire, în datinele și moravurile, în tradițiunile și idealurile naționale, în poesia și industria națională, în portul național și altele, așa și *cultura națională are să îmbrățișeze întreaga viață națională în toate manifestățiunile ei*. Ea are să conserve, să cultive, și unde e de lipsă să nobilizeze toate elementele naționale ale vieții poporului. Ea are să dosvolte *conștiința națională*, baza culturii naționale, *sentimentul religiosității*, baza moralității, *patriotismul*, baza virtuților cetățenesci, *spiritul economic*, baza prosperării materiale, *simțul estetic*, baza nobleței inimei, cu un cuvânt cultura națională are să deslege toate

puterile rămase încătușate prin vicisitudinea timpurilor, ale să deștepte toate puterile latente ale poporului, ca ast-fel să fie asigurată, în mânia tuturor pericolelor amenințătoare, *existența națională a poporului român din Ungaria*.

Vedem cât de mărșta este ideea culturii naționale și cât de mari și vitale sunt interesele legate de realizarea ei.

Der cât de mărșta este ideea, atât de grea este realizarea ei. Este o operă grandioasă, ba putem dăce, o operă gigantică, la care ne-am angajat. Această fresce nu pôte fi opera unei singure generațiuni, der este o operă demnă de săruințele cele mai nobile ale generațiunilor, este o operă, care pretinde dela fie-care generațiune încordarea și concentrarea tuturor puterilor sale. Și decă undeva, apoi aici se potrivește pentru noi devisa: *viribus unitis*, căci decă undeva, apoi aci în sinul Asociațiunei noastre ne este dată posibilitatea de a concentra toate puterile noastre.

Prin Asociațiune ni-s'a deschis arena, la pragul căreia dispar toate veleitățile despărțitoare; pe această arenă ne prezentăm desbrăcați de toate particularismele, de toate divergențele confesionale, politice, locale ori provinciale, pe acest teren ne întâlnim cu toții uniți într'un cuget și o simțire.

Asociațiunea este *espresiuinea unității și solidarității naționale pe terenul cultural al poporului român din Ungaria*; er prin organizarea ei ni-e dată posibilitatea concentrării puterilor noastre. Astfel ca o di epocală va străluci în analele ei diua, în care Asociațiunea va vedé organizată sub stindardul séu întreaga inteligență română ca o armată bine disciplinată în serviciul cauzei naționale.

Concentrarea națională decî să ne fie lozinca. Er despărțimintele noastre deja înființate și carî se vor înființa încă, prin carî Asociațiunea vine în atingere nemijlocită cu poporul, sunt chemate a ne apropia pas de pas de această organizare națională.

Și în această privință imi servesce spre deosebită plăcere a pute releva în acest moment faptul, că între bine meritetele noastre despărțiminte, al căror zel și devotament merită laudă, ocupă loc distins despărțimintul Oraviței.

Prestațiunile acestui valoros despărțimint ne îndreptătesc la frumoșe speranțe. Cu astfel de speranțe a venit Asociațiunea în aceste regiuni romantice, ca să-și țină astă-dată la sediul acestui despărțimint, la acest focalur național de bun renume, adunarea sa generală.

Eu din parte-mi sunt convins, că speranțele noastre vor fi justificate. În această convingere și cu salutare frățescă declar adunarea deschisă. (Aplause furtunose și îndelungate).

In mijlocul însuflețirii generale, ce a produs-o discursul președintelui, se ri

dică d-l Ilie Trăilă și bineventeză pe membrii întruniți ai „Asociațiunii” și pe președinte în numele Românilor din Orașuța, prin următoarea vorbire:

„D-le President!

Onorabilă Adunare generală!

În numele populațiunii române din aretul acesta, fie-mi permis să Vă întimplin cu vre-o câte-va cuvinte de bun sos.

Este îndoită sărbătorea, îndoită bucurie pentru noi, că cea mai strălucită însoțire a nemului nostru, lamura elementului românesc din țera noastră, vine să aducă prinos culturii cu rëndul acesta aici între noi, dela unul la celălalt capăt al țării — și vine în frunte cu bărbatul dorințelor noastre, pe care ni l'a dat providența, ca din faptele sale, din înțelepciunea sa și din statornicia sa fără sămân, să luăm pildă și îndemn la lupta pentru binele și înaintarea poporului nostru necăjit.

Pe di ce merge puterile ne slăbesc, energia ne scade și nădejdea de a vedea pe români cu alte popore alătura în cultură și civilizațiune începe a ne părăsi: ca să dați nouă putere, nouă energie sufletului nostru și speranțe nouă inimelor noastre, — Bine ați venit!

Pe terenul material, în economie suntem primitivi, în industrie s'erac de tot: ca să dați o puternică pörnă acestor factori de existență și de bunătațe a poporului, — Bine ați venit!

Literatura noastră e o plantă gingașă încă, în codrul superbilor copaci ai literaturilor străine, mai neabăgată în sămân, ba primejduită chiar de a fi cutropită și înecată de umbra acestora: ca să dați lărgămint, aer și lumină acestei flori sufletesci prin îndemn cu grai și condeiu, — Bine ați venit!

Limba noastră frumoasă și biruitoare ore când, acum luptă o luptă fatală pentru existență: ca să-i dați vlagă, suc învietoare în vinele devenite pe alocurea anemice, — Bine ați venit!

Și erași limba! La limba noastră literară doftorii cei iscusiți constată un fenomen îngrijitor, o bifurcație stricaciōsă: ca să ne-o dați una și nedespărțită, așa unificată cum a lăsat-o Dumnezeu în gura poporului nostru, în graiul Românilor de pretutindenți, — Bine ați venit!

Bine ați venit și munca voastră fie rodnică și folositoare, ăr decât noi cei-ce v'am dorit în mijlocul nostru, n'am putut corespunde așa după cum a-ți așteptat, Vă rugăm să fiți ertători și îngăduitori multelor noastre neajunsuri.

Să trăiți și să aveți vântă de truda voastră* (Vii aplause.)

D-l Dr. A. Mocsonyi răspunde:

„Acastă însuflețită bineventare însuflețire generală a deșteptat. Nici că se pōte altfel, căci frați la frați am venit, ca împreună să depunem munca noastră pe altariul culturii naționale. Salutarea această frătescă se ia la plăcută știință.” (Să trăescă.)

După acesta luând cuvântul d-l Emanuel Ungurianu salută adunarea în numele Societății pentru crearea fondului de teatru român, printr'un discurs, în care accentuează prin cuvinte elocente, mai cu sămân că misiunea societății ce o reprezintă se unesc în punctul de căpetenie cu misiunea „Asociațiunii”, având de scop luminarea și deșteptarea țeranului român. Încheie prin a-și exprima recunoștința și a face urări pentru prosperarea „Asociațiunii”.

Președintele îi răspunde prin câteva cuvinte calde.

Mâne vă voi comunica textul întreg al acestor vorbirii.

Urměză punctul 2 de la ordinea zilei: constatarea delegaților prezenți, după care primul secretar Dr. C. Diaconovich prezintă raportul comitetului central pe anul 1901. Raportul fiind publicat în „Analele” Asociațiunii, nu se mai cetesce.

Se aleg apoi comisiunile. Sunt propuși și aclamați: în comisiunea pentru examinarea raportului general, d-nii Pavel Rotariu, Dr. G. Dobrin, Ilie Trăilă, Dr. Stefan C. Pop și Dr. P. Corneanu; în comisiunea pentru examinarea socotelilor d-nii: Dr. Voicu Hamsea, Dr. Laurentiu Pop și Dr. Aurel Oprea; în fine în comisiunea pentru înscrierea de membrii noi d-nii Baltazar Munteanu, Victor Poruș și Dr. Mihail Grosșianu.

Propunerii nu s'au făcut, afară de una a d-lui Em. Ungurianu, ce se referă la împrejurarea, că membrii secțiunilor științifice literare n'au venit la adunare în numărul recerut. Din această cauză d-l Ungurianu propune să nu se mai țină ședința festivă a secțiunilor, prevădută în program, ăr disertațiunile să se citescă imediat în decursul ședinței.

Adunarea primește propunerea și se procedează la citirea disertațiunilor. Mai întâiu citește d-l Stoica, medic în Bran, conferența sa despre „Pământul din punct de vedere igienic”. După aceea d-l N. Togan citește discursul comemorativ al d-lui Vas. Goldiș — care n'a fost de față la adunare — despre regretatul Dr. George Vuia.

Ne mai fiind nimic la ordinea zilei primei ședințe, președintele o închide și anunță a II-a ședința pe Lună dimineața.

In fuga condeului, ca să nu scape poșta de astăzi, viu a-vă arăta pe scurt și decursul ședinței a II-a de azi.

Raportorul comisiunii pentru examinarea dării de sămân a comitetului, d-l P. Rotariu face o espunere mai lungă și dice între altele, că ar trebui să se desfășore o deosebită atențiune nu numai din partea comitetului, ci a tuturor membrilor „Asociațiunii” pentru înmulțirea membrilor ei, a căror cifră actuală de 1580 e încă prea modestă. Propune să se ia la cunoștință raportul și comitetul să fie împunertnic tot-odată a face lucrarile pregătitoare pentru clădirea Casei naționale.

Raportorul comisiunii financiare Dr. Isidor Pop propune a-se da absolutoriu comitetului și a-se primi proiectul său de budget.

Ambele propunerii se primesc unanim. Comisiunea pentru înscrierea membrilor raportează, că s'a înscris un membru fondator, tinerul Antoniu Mocsonyi de Foen, fiul d-lui Zeno Mocsonyi; 12 membri ordinari și 2 membrii ajutători.

Adunarea generală viitoare s'a decis a-se țină în Săltmar.

Președintele închide adunarea prin câte-va cuvinte de îmbărbătare, cari au fost primite cu aplause.

Banchetul a decurs în mod demn și entusiast. Au luat parte aprōpe 200 persoane. Mâne se va face excursiunea la Anina și la stațiunea climaterică Marilla. Amănunte vor urma.

Alt episcop șovinist. După Bubics de la Cașovia, — Ivankovics din Rozsnyó. Intocmai ca cel dintăiu, așa și acesta a dat o circulară către preoții din diecesa sa, în care spune, că de când a ajuns archiereu, cea mai de căpetenie preocupăție i-a fost „învățarea cu succes a limbii maghiare și maghiarizarea pe întreaga linie”. Drept aceea ordonă, ca în școlile de sub jurisdicțiunea sa, învățământul din clasa II începând în toate școlile să se facă exclusiv în limba maghiară: copiii să cânte în biserică numai unguresce; în școlile să învețe cântece patriotice maghiare etc. Muștrându-l, se vede, conștiința episcopului adaugă, că maghiarizarea nu trebuie să se facă cu fier și foc, ci conștient, prin înțelepciune pastorală și prin activitate socială patriotică.

În diecesa episcopului rom. cat. din Rosnyó scim, că se află numeroși creștini nemaghiari (Slovași și Germani). Circulara sună, deci, la adresa acestora, căci însuși episcopul spune, că „cei pe cari îi numim acum „de limbă străină”, în urma unei instrucțiuni într'un deceniu, putem să-i admiștrăm unguresce...”

Așa-der maghiarizarea are să se facă — după mărturisirea lui Ivankovics — într'un deceniu. Noi însă credem, că ea nu va succede în vecii vecilor.

Prințul Kastriota despre Albania. Redactorul unui diar parisian a avut zilele trecute o convorbire cu prințul Kastriota. Ță cum s'a pronunțat prințul

despre autonomia Albaniei și despre Albanesi:

„Macedonia e în flacări. — Pōrta va fi coștrinsă să acorde acestei provincii constituțiunea autonomă, stipulată în tratatele ce a contractat cu celelalte puteri. — Și această nu va mai întârția mult. Dacă Saltanul nu voesc să pierdă întreaga Macedonia, după cum a pierdut principatele danubiane, cum era să pierdă Creta, va trebui să dea Macedoniei cele ce cere. Dér atunci, autonomia Macedoniei aduce după sine autonomia forțată a Albaniei și a Epirului. Autonomia noastră ca și aceea a Macedoniei, e o cestiune de zile, de săptemăni, dér e o cestiune sigură. Și fiind-că independența Albaniei e un fapt absolut sigur, această națiune conștientă de rasa sa, de drepturile și de voiața sa, nu va primi nici-odată pe un principe, în vinele căruia n'ar curge sângele albanez. Am fericirea să fiu născut într'o țără, care nu are nici o pretențiune în Balcani. Exilul a aruncat pe fiul lui Skandenbeg în Spania. Eu represint deci drepturile principilor albaneși, aparțin ca totul intereselor Albaniei. Am credință în Dumnezeu și în dreptul poporului, care a făcut apel la mine”.

Congresul asociației „Corda Fratres”.

Diarul „Tribuna” din Roma, conține următoarea scrisōre a avocatului Giovanni Persico, vice-președintele senior al secției italiene „Corda Fratres”:

Onorabile d-le director!

„Citesc în numărul dela 4 Septembrie al stimatului d-vōstră diar, că congresul „Corda Fratres”, care trebuia să se înaugureze la 24 Septembrie la Budapesta, nu se va mai țină, adecă că a fost prohibit de guvernul ungar. După comentariile făcute de „Tribuna”, eu cred nemerit, decât bunăvoiața d-vōstră îmi permite, să dau vre o două rënduri de explicație.

„Cum „Corda Fratres” este, după cum toți știu, o federațiune numai cu scopuri pacifice și intelectuale, care exclude prin primul articol al statutului său „ori-ce cestiune politică și religioasă”, se va părea straniu multora intervenția guvernului și motivarea telegrammei oficiale de ăr s'era.

„Nu e adevărat, că vre-o câteva secții aveau de gând să ridice în congres chestiuni cu caracter național; e adevărat însă, că federațiunea noastră propunându-și — chiar prin art. 1 al statutului — „de a se ocupa de cestiuni de interes general pentru studenți”, foarte probabil Români ar fi vorbit despre școlile românesce din Transilvania, și Italianii — mai ales reprezentanții cercurilor academice din Viena, Graz și Innsbruck — cu privire la ridicarea unei universități italiene la Triest.”

„Aceste cestiuni împreună cu altele și mai grave, au fost deja discutate la congresele internaționale din Turin (1898), din Paris (1900) și la acel național din Roma, ținut în Aprilie anul c. Tōte acestea le scie foarte bine ministru ungar de instrucție publică Wlassics, care anunțase chiar în mod oficial discursul de inaugurare.

„Dér după cât se pare, timpul aduce sfaturi și nici odată, ca de astădată, cei doi miniștri, cel ungar și austriac, nu s'au găsit în acord în a considera oportun prohibirea unui congres din care pută să ără la ivelă faptul, că sunt în imperiu Români, cari nu voesc să devină Maghiari, și Italiani, cari țin să rămăe cu naționalitatea lor.

„De altfel „Corda Fratres”, călăuzită de idealurile foarte înalte ce o inspiră, nu va întrerupe de sigur pentru acest meschin incident mersul ei triumfal și e ușor a anunța, că multe mii de confederați vor alerga din tōte părțile lumii la congresul, ce se va țină la anul într'o țără mai liberală și mai ospitalieră, la Liège, cu ocazia expoziției internaționale de electricitate”.

Actul de acușățiune

în procesul contra d-lui T. V. Păcățian pentru „Cartea de Aur”.

— Urmare. —

12. Sub același titlu, publicând proclamațiunea aceluiași comitet către națiunea maghiară și secuescă, datată din 20 Octomvrie 1848, și a comandantului mili-

tar din Sibiu Puchner, din 18 Octomvrie 1848, adresată municipiilor din Ardeal, precum și circulariul episcopului gr. ort. Șaguna din 18 Octomvrie 1848, și al episcopului gr. cat. Leményi din 21 Octomvrie 1848, adresat din partea fie-căruia către credincioșii săi, publică și proclamația comitetului român, datată din 20 Octomvrie (1 Noemvrie) 1848, pe paginile 465—469, ăr în textul acestei din urmă proclamațiuni se cuprind și următoarele:

„Veți fi înțeles până acuma, fraților, că ocărnuirea țării Ardealului a luat-o asupra sa înaltul general-comandō, pentru-ca să scape țera de uciderile, jafurile și păgânătățile cele mai neaudeite, cari le fac comisarii și ămenii lui Kossuth, spre rușinea națiunii unguresce înaintea a tōtă lumea cultivată...”

Cei-ce ascultă de comisarii factiunii lui Kossuth, aceia toți sunt necredincioși și călcători de jurământ...”

Insuși Wesselényi cel vestit a fugit din Pesta de frica lui Kossuth, ca să nu-l spânzure, cum a spânzurat pe comitele Zichă.

„Între amenințări de mōrte s'a făcut și uniunea cea teroristică...”

Ungurii tōtă vara au dus execuțiuni pe Români, i-au ucis la Mihăliț, la Luna, i-au jefuit, i-au bătut până la mōrte, la Michesasa, la Armeni, pe Câmpie și pe airea.

„Pe sufletul factiunii acesteia se va pune suștierea satelor și orașelor, omorurile cele barbare, spintecarea copiilor, prostituirea femeilor și demoralizarea locuitorilor țării, cari le fac Ungurii și Secuii...”

„Uitați-vă la furcile puse pe dealuri și la drumuri! Aduceți-vă aminte numai de jafurile și omorurile din acest an, ca să vă încredințați și să vedeți cu ochii voștri monumentele frăției unguresce...”

Frați Români! Încă odată, să nu credeți minciunilor lui Kossuth, Vay și Leményi, și fi-ți convinși, că anul 1848 este cel mai de pe urmă al tirăniei unguresce și cel dintăiu al învierii națiunilor asuprite...”

13. În capitolul „Proclamația lui Csányi” autorul face pe pagina 549 cu privire la activitatea comisariului guvernial acum numit, următoarea observare:

„Guvernul maghiar introdusese prețutindenea (cuvântul acesta e tradus astfel: *mindenkorra!* R.) în țără staturii... numise pe un cutare Csányi comisariu al guvernului cu drepturi nelimitate pentru Ungaria și Ardeal. Csányi și-a făcut bine datoria. A tăiat și spânzurat pe cine i-a cădut în mână...”

14. În capitolul „Scrisōrea lui Buteanu” autorul publică pe pagina 579 spânșurarea prefectului Buteanu de către ămenii lui Hatvani, întâmplată la 23 Maiu 1849 în Josășiu, și respective scrisōrea lui Buteanu, care conține următoarele părți încriminate:

„Și ce bine ar fi, decât v'ați gândi, v'ați decât socoteli și v'ați sili să căștigați dragostea Românilor!... ăr nu de a omori ămeni neînarmați, de-a împușca femei și prunci, de a aprinde sate, a s'ărăci poporul și a pface țera întregă în cimiterii!... decât nu ve-ți înceta cu faptele acestea tirane, cari se cuvin numai poporelor barbare și sălbatiche... astfel de grea apăsare s'a ajuns numai sub jugul sălbaticilor Mongoli, Tatar și Turci... voi spurcați bisericile, și multe cele ce se țin de slujba dumnezeescă și bisericescă, de ceremonii, le-ați prădat și le-ați nimicit.

Pe cei-ce se întorc la voi fi primiți astfel, că fi despoiați de tōte averile, pe popor îl faceți cerșitor, pribegitor în lume, ca prin această apăsându-l și moralicesce, să-l puteți întrebuița drept instrument!

Libertatea voastră sunt furcile!”

Capitolul acesta autorul îl încheie cu cuvintele următoare:

„Și acest lucifer al nostru a trebuit să se stingă în mâinile celor ce făceau parte tocmai din neamul pe care el voia să-l lumineze și să-l aducă la brăzdă bună!”

15. În capitolul „Repriviri” autorul serie pe pagina 671 următoarele despre primirea rece pe care a întâmpinat-o în cercurile de la Viena A. Treboniu Laurian, reprezentantul comitetului român:

„Maghiarii (în original urměză și cuvântul „conservativi”. Red.), cari aveau încă trecere la curte și care și legături cu curtea, ponegriseră atât de

mult națiunea română și intrigaseră atât de mult în contra ei, până li-s'au prins vorbele. De aci nedumerirea și rătăcirile Vienii.

Ca exemplu vom cita faptul, că se făcuse o petițiune, care a fost prezentată guvernului de la Viena din partea Maghiarilor, în copie (fresce falsificată), petițiune dată ca în numele națiunii române, în care se cerea pentru viitor pe seama Românilor „scutire de dare“ și alte imposibilități inventate. Au trebuit să urmeze multe schimbări de vorbe între guvern și unii dintre fruntașii poporului, până a putut fi convins guvernul, că într-o chestie se bazează pe mistificare, falsificare, pe intrigile Maghiarilor.

Multe din calumniile aduse poporului din patria acesta și isvorite din politica egoistă a Maghiarilor și a Sașilor“...

16. În capitolul „1853“ descriindu-se atentatul din 18 Februarie 1853 în contra Majestății Sale, autorul spune următoarele pe pagina 728:

„Fericita scăpare a monarhului din gura morții sigure, pe care o jurase Libényi, fantastul aderent al lui Kossuth“, etc. etc.

Pentru a judeca în cauză e competent tribunalul regesc din Clușiu, ca judecatorie cu jurați.

(Va urma.)

Amânarea congresului studențesc din Budapesta.

Sub titlul acesta „Patriotul“ din București, ce ni-a sosit azi, face următoarea istorisire a evenimentelor, ce au premers amânării congresului „Corda Fratres“, ce era să se țină în Budapesta:

La ultimul congres studențesc al federațiunii „Corda Fratres“, care s'a ținut în Italia, a fost ales vice-președinte al secțiunii române d-l Ioan Scurtu (Transilvania).

D-l Ludvig, președintele federațiunii, însă a ignorat această alegere și s'a pus în relațiune cu d-l Ion Vișoiu, președintele Asociațiunii generale a studenților din România. Atitudinea și actul d-rului Ludvig au stârnit vii nemulțumiri în sînul tinerimei noastre universitare, cu atât mai mult, că se invoca pretexte de ordine politico-naționalistă.

Un protest, acoperit de peste 1000 semnături, a fost trimis la Budapesta și în mai multe intruniri s'a propus, ca studenții români să nu ia parte la congres, rămânând să se ia o deciziune într-o consfătuire la Focșani.

Acțiunea d-lui Vișoiu, președintele Asociațiunii, a dat cu totul o altă turnură afacerii.

Etă ce s'a întâmplat.

D-l Vișoiu a acceptat consulatul creat de d-l Ludvig și a început împreună cu d-l Bușilă să lucreze în numele federației.

Succesul său a fost enorm și în puțin timp a grupat peste 350 de studenți, firm decizi să merge la congresul din Budapesta.

Și pe când studenții unguri așteptau cu nerăbdare retragerea definitivă a acelor Români din congres, pentru ca apoi ei, stăpâni pe situație, să ne potă acusa în fața reprezentanților tinerimei universitare din Occident, că facem manifestații ostile națiunii ungare, d-l Vișoiu, în numele consulatului român, cere să i-se trimită 350 cărți de congresiști.

Imediat după primirea acesteia, neplăcut surprins, d-l Ludvig scrie d-lui Vișoiu, că nu se poate satisface un număr așa mare de cereri, deoarece sunt în același timp mai multe congrese la Budapesta și nu vor fi destule locuințe. Dér că se oferă a trimite ori când maximum 50 de cărți.

D-l Vișoiu, bănuind care este adevărata cauză a refuzului, răspunde, că d-sa se mulțumesc și cu atâtea, dér că cei 350 de studenți tot vor veni, deoarece ca a dorința firmă de a lua parte la congres. Și termină rugând, să intervină pentru o mică reducere pe căile ferate ungare.

Înzadar a așteptat Vișoiu mai multe zile de-a rîndul răspunsul la această scrisoare, căci nimic nu a venit, până în ziua când a primit telegrama oficială de amânarea congresului. Acesta era răspunsul.

Vedându-se, că nu se poate împedea participarea la congres a unui număr mare de studenți români, s'a recurs la ultima lovitură posibilă, s'a amânat congresul.

Din această scurtă istorisire a evenimentelor ce au precedat amânarea Congresului, rezultă destul de clar, că numai o cauză este: téma Ungurilor, că tinerimea studențescă română să nu provóce o discuție asupra cestiunii naționale.

Dér dovada peremptorie este comunicatul studenților unguri, în care se vizéază numai studenții români.

Într'adevăr, comunicatul în cestiune, semnat de d-nii: Dr. Ludvig, președintele „Cordei Fratres“, Cornel Szemeny președintele secțiunii ungare și Stefan Zsembery, președintele comitetului de organizațiune, începe prin a afirma între altele, că:

„un óre-care număr de membri înscriși la congres, hotărîți din nainte, alesese congresul ca câmp de acțiune pentru discuțiunii și manifestațiunii, privitoare la politica internă și la cestiunile naționale ale statului ungar, cât și ale unor state vecine“.

Și mai departe:

„Realizarea unor astfel de intențiuni nu putea, decât să discrediteze asociațiunea, introducînd germenul disoluțiunii, ea va face să devieze congresul dela cestiunile școlare, care singure sunt desemnate în sfera acțiunii sale“.

„Congresul, care trebuia să pună în relief solidaritatea tinerimei națiunilor civilisate și să fie o operă de pace, va deveni un teren de discordie și de lupte politice“.

Cu acest ton de blândețe apostolică vorbesc sectarii, cari au escamotat alegerea d-lui Scurtu. Dér să continuăm cu citațiile pentru a vedé până unde póte ajunge îndrăsnéla omenescă:

„Libertatea cuvîntului este un drept general, sfânt, pentru care națiunea ungară a luptat în tot timpul“.

Ce contradicție între vorbe și fapte! Pe de o parte opresci a se învăța în școlii limba română, ba împiedeci pe cât e posibil întrebuițarea ei de către autorități chiar în satele românesce, și apoi să spui că e un drept sfânt. Ce armonie. Dér să cităm mai departe:

„Aci, în Ungaria, autorii de discordii vor fi puși sub scutul regimului nostru de libertate și noi vom fi neputincioși de a împiedeca realizarea funestelor lor intențiuni“.

Și apoi după această argumentare, se anunță amânarea congresului pentru cauzele espuse.

Fată de aceste acușări directe, studenții noștri vor ține un congres la 10 Septembrie v. în țéră, pentru a-și formula protestul la acușăriunile, ce ne aduce direct comunicatul.

De altfel și studenții celorlalte state europene vor ține congrese pentru a protesta contra actului de arbitrar al Maghiarilor.

SCRIRILE DILEI.

4 (17) Septembrie.

Studenții italieni în România. În diferite rânduri s'a vorbit de proiectul studențimei universitare din Italia de a trimite o delegațiune, ca să viziteze pe colegii lor din România. S'au anunțat mai multe date, fără însă, din motive de organizație a excursiunii, să se potă preciza cea adevărată. Se anunță acum, că visita a fost definitiv fixată pentru luna curentă. Studenții italieni vor veni în București în ziua de 23 Septembrie (6 Octombrie st. n.) și vor rămâne aci mai multe zile. Apoi, sub conducerea unei delegațiuni din sînul corporațiunii studențesci române, vor vizita monumentele și localitățile remarcabile din țéră. Programul și comitetul de recepțiune va fi anunțat peste câte-va zile.

Reprezentanța comunală din Brașov ține azi 17, eventual și mâine Joi 18 Sept. în órele de după amiază, adunare generală extraordinară.

O curiosă coincidență. Cetim în „Cronica“: La 10 Maiu trecut muri la București în asilul sêracilor, în urna unei rēceli contractate în timpul paradei, călugărul Gh. Cosma, unul din eroii de la Grivița, care venise espres la București pentru a lua parte la defilare cu foștii săi tovarăși de arme. În dimineața de 30 August, aniversarea luării Grivița, muri la spitalul din Ploesci Ioan Oancea, fostul sergent trompet de la batalionul 2 de vênători, care, 25 ani mai înainte, și cu și suna cel dintâiu trâmbița pentru atacul

reduței. Astfel este scris eroilor, ómenilor de elită prin suflet și prin inimă, să móră ori la spitale, ori la asiluri, ori la casele de nebuni.

„Capitala“ și serbările kossuthiste. În tabéra kossuthiștilor e mare indignarea. Primarul Budapestei a declarat, că în lipsa de bani, edificiile publice ale orașului nu vor fi iluminate în preséra de 19 Septembrie. Afară de acesta direcția navigațiunii pe Dunăre a înscințat comitetul aranjator al serbărilor, că apa Dunării fiind scădută, nu póte da vapóre pentru pasageri.

Concert Scarlato. Atragem atențiunea publicului asupra interesantului concert de mâine, Joi 18 Septembrie n., cel va da în casa de concerte directorul musical al corului capelei române gr. ort. din Paris și compositor I. Scarlato, cu concursul distinsei cântărețe din București Ch. Leria și a virtuosului în pian de la Paris Boscoff. După cum aflăm, la acest concert vor lua parte mai mulți domni și dómne din societatea alésă română din București și de la Sinaia. — Bilete se află de vênđare la firmele H. Zeidner, Frații Simay, Orendi și Theiss & Marton. Începutul la 8 1/2 óre séra.

Serbările de la Șipka. Din Sofia se anunță, că la serbările din pasul Șipka vor participa 60 de generali ruși, între cari și ministrul de rêsboiú Kuropatkin. Vor participa cu totul 300 óspeți ruși.

Óspeți princiarî la Sinaia. Principele și principesa de Saxe-Meinîngen vor sosi la Sinaia în primele zile ale lunii Octombrie și vor sta la castelul Peleş v'o două sêptemâni.

O învățatură a Țarului. Țarul a făcut să fie convocăți în locuința guvernatorului mai mulți fruntași ai satelor și le-a ținut o cuvîntare, îndemnându-i a nu da cređare ideilor rătăcite, ce se propagă. Nu devine cine-va bogat, a adăugat împératul, luând proprietățile altora, ci prin muncă cinstită și economie și trăind în conformitate cu poruncile lui Dumnezeu.

Și asta-i ceva. Lângă Budapesta se află localitatea Törökbalint, populată mai ales de Șvabi. Preotul comunei bisericesci e cunoscutul Zimandy Ignatz, care a scris réu despre Kossuth. Pentru-ca să-și rês-bune în contra preotului catolic, atât de urgisit înaintea kossuthiștilor, sciți ce modalitate a inventat „Függ. Magyarország“? Femeile din Budapesta să nu mai primescă în casa lor nici o lăptăresă din Törökbalint și în halele de vênđare să nu cumpere nimeni nimic de la acele femei,—că dóră dóră Șvabi din Törökbalint își vor băga mințile în cap și nu vor mai ține la preotul lor. — Ingeniósă propunere, nu-i vorbă.

Turburări antisemite în Rusia. Diarul „Deutsches Volksblatt“ află din Czestochau, că o femeie vêudivă, cumpărând un butoiăș de prune din piață și ajungînd acasă a vêuđut, că prunele erau tóte stricate. S'a dus înderét și a cerut vênđătorului de fructe, care era israelit, înapoierea banilor. Vênđătorul a refuzat și femeia a insultat pe Evrei. Aceștia au sărit la dênșă și au bătut-o așa de réu, încât femeia a murit după cinci minute. Mulțimea a alergat, a bătut teribil pe Evrei cu ciomegele și a devastat prăvăliile evreesci din tot cartierul, furând tot ce era în ele. Trei sute prăvălii evreesci au fost distruse. Multe mărfuri s'au udat cu petrol și s'au aprins. Tóte geamurile sinagogelor au fost sparte. O casă a fost distrusă de flacări. Mulțimea era în număr de mai multe mii. Poliția, în reprimarea turburărilor, a ucis doi lucrători. Alți doispre-đece grav răniți, au fost transportați la spital. S'au făcut o sută de arestări. Nu se cunoșce în mod precis numărul Evreilor omoriți séu răniți.

Memoriile lui Krüger. În curînd se vor publica în trei limbi memoriile eroicului președinte al Transvaalului. În ele se va descrie vieța aventuriósă a

veteranului om de stat. Ultimele evenimente vor avé de asemenea o mare dezvoltare și se vor arăta tóte sforțările făcute de Buri pentru pace, precum și politica de escitare a clicei lui Chamberlain, care a provocat rêsboiul anglo-bur.

Fapta unui nebul. Din Madrid vin amênunte înfiorătoare despre o dramă al cărei erou a fost un gendarm înebunit. Nenorocitul într'un acces de demență a descărcat 12 glónțe într'un grup de ómeni. Șapte ómeni au fost uciși, alți cinci răniți mortal. O patrulă de gendarmi intervenind, a descărcat asupra nebulului și l'a omorit. Drama acesta a produs dure-rósă emoție în întreg orașul.

În Villa Kertsch etagiul al doilea, constătător din 4 odăi, bucatărie, cămară etc., dela 1 Octombrie de închiriat.

Grav incident la manevre.

Din Alba-regulă se anunță, că zilele trecute s'au întemplat incidente sensaționale la manevrele, ce s'au făcut, cu două divizii, în jurul localității Paty din comitatul Alba-regală. Manevrela au fost conduse de prințul Rudolf Lobkovitz.

Cele două divizii au plecat la 11 Septembrie din Alba-regală în diferite direcțiuni. După lupte mai mici, la 13 Septembrie, Sâmbătă, diviziile s'au ciocnit între localitățile Bicske și Bia. Divizia 41 de honveđi, formată din regimentele de honveđi 17, 18, 19 și 20 cu o baterie (18 tunuri) sta sub comanda generalului Iosif Taxis; ér divizia 62 era condusă de generalul Czibulka. Lupta s'a decis în favórea diviziei de honveđi.

Tocmai când era să se încheie manevrele, din șirurile regimentului 17 de honveđi se trage cu cartușe încărcate cu glónțe, asupra taberei contrare (armata comună). S'au tras cu totul 6 glónțe, dintre cari 4 au nimerit. Un conducător de pluton din compania 13 a regimentului 68 infanterie (armata comună) a fost culcat la pămînt și ucis de un glonț. Nenorocitul se chiamă Fekete Iozsef. Glonțul i-a intrat în grumază și pîtrundînd în corp, i-a sdrobit șira spinării. Un alt soldat din același regiment a fost grav rănit la umérul drept, ér alte două glónțe au nimerit pe doi soldați ai regimentului. Toți trei cădură grav răniți. Un alt glonț a cădut aproape de comandantul corpului de armată, prințul Lobkovitz.

O fóie din Budapesta spune, că ar fi vorba aici de un atentat în contra prințului Lobkovitz.

S'a pornit imediat o severă investigație, condusă de însuși comandantul circumscripției de honveđi VI din Alba-regală. S'a constatat și s'a aflat, că umplutura de hârtie a fost înlocuită cu glónțe și pietrii.

ULTIME SCIRI.

Seghedin, 16 Septembrie. Azi s'a pertractat înaintea curții cu jurați procesul de pressă intentat reductorului Arthur Korn de la „Grosskikindaer Zeitung“ pentru o poesie publicată în numitul diar. Pe basa verdictului condamnator, ce l'a adus curtea cu jurați, tribunalul l'a osêndit pe Korn la 6 luni închisóre de stat și 200 coróne amendă.

Sosiți în Brașov.

Pe ziua de 16 Septembrie 1902.

H. Pomul verde: Dumitrescu, David, București; Sabadiel, Seraievo
Hotel Europa: Ionescu, București; Würth, Heidelberg; Toraya, Budapesta; Weisz, Viena; Fuchs, Ischl; Schnabel, Györ.
Hotel Bukarest: Motoc, Popescu, Făgăraș; Calenderu, Sinaia; Harocopo, Brăila.
Hotel Orient: Mladin, Curtici; Popovic, Lugos; Klein, Ploesci; Stavoia, Ilva-mare; Hintz, Făgăraș.

Proprietar: Dr. Aurel Muresianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

12045 — 1902.

Brassó vármegye alispánjától.

H I R D E T M É N Y.

Brassó vármegye igazoló választmányának folyó évi szeptember hó 13-án tartott ülésében hozott határozata alapján ezennel köztudomásra hozom, hogy a brassói m. kir. adóhivatalnak a legtöbb adótfizetőkről szóló kimutatása, valamint az annak alapján az igazoló választmány által az 1903-évre össze állított Brassó vármegye legtöbb adótfizetők névjegyzéki kimutatása a vármegye főjegyzőjénél a rendes hivatalos órák alatt f. évi szeptember hó 26-ig betekintheők és hogy az igazoló választmány a névjegyzék megállapítása céljából ülését f. évi szeptember hó 27-én d. e. 10 órakor fogja megtartani.

Mindazok tehát, kik a névjegyzéki kimutatás ellen felszólamlással élni kívánnak, vagy az 1886. évi XXI. t. cz. 26. §-ában megírt kedvezményt igénybe venni ohajtják, vonatkozó megjegyzéseiket megtehetik, illetve beadhatják vagy a vármegye főjegyzőjénél f. évi szeptember hó 26-áig a rendes hivatalos órák alatt, vagy pedig az igazoló választmányának a névjegyzék megállapítása céljából f. évi szeptember hó 27-én d. e. 10 órakor megtartandó ülésben.

Az igazoló választmány által a brassói m. kir. adóhivatal kimutatása alapján összeállított a legtöbb adótfizetők névjegyzéke a következő:

	Kor.	fil.			Kor.	fil.	
1 Czell Károly, gyáros,	28263	74	okl. gyógyszer.	55 Stiehler Ferencz, ny. városi ellenőr	1528	56	okl. erdész.
2 Dr. Czell Vilmos, gyáros,	22590	86	jogtudor.	56 Henning Ferencz, háztulajdonos	1523	03	
3 Czell Frigyes,	11918	87		57 Dr. Lassel Jenő, tanár	1501	28	tanár
4 Hesshaimer Adolf, kereskedő,	6419	28	ker. ipr. kam. tag.	58 Kless Keresztély, vendéglős	1492	80	
5 Neustädter Károly, gyáros,	5722	18	" " " "	59 Ifj. Köpe István, bérlő földbirt. Hozzufalu	1491	99	
6 Dr. Fabritius Ágost, orvos,	5210	68	orvostudor.	60 Ifj. Scherg Frigyes, börgyáros	1484	78	ker. ipr. kam. tag.
7 Adler Jakab, bankár,	4874	85		61 Irk Antal, földbirtokos	1465	16	
8 Adler Adolf,	4840	05		62 Harth Károly, kereskedő	1464	61	
9 Fleischer Mihály, gyáros	4661	02	ker. ipr. kam. tag.	63 Kelemen Ferencz, gyógyszerész	1454	—	oklev. gyszerész.
10 Joanides Constandin,	4148	16		64 Papp Ferencz, butorkereskedő	1447	80	ker. ipr. kam tag.
11 Aronsohn Henrich, szállító,	4092	78	" " " "	65 Dr. Philippi Frigyes, ügyvéd	1439	02	ügyvéd.
12 Mayer Emanuel, kereskedő,	4040	32	" " " "	66 Dr. Jekelius Frigyes, orvos	1422	40	orvostudor.
13 Scherg Vilmos, gyáros,	3914	04	" " " "	67 Dusoiu János, kereskedő	1388	70	ker. ipr. kam. tag.
14 Klein Samu, fakereskedő,	3210	52	" " " "	68 Dr. Schwartz Frigyes, orvos	1366	—	orvostudor.
15 Verzár István, háztulajdonos,	2917	28	" " " "	69 Schmidts Vilmos, ügyvéd	1349	46	ügyvéd.
16 Copony Márton, gyáros,	2915	36	" " " "	70 Dr. Muresianu Aurel, hirtulajdonos	1340	88	jogtudor.
17 Prentner József, kereskedő,	2829	45	" " " "	71 Fabritius Károly, kereskedő	1309	28	ker. ipr. kam. tag.
18 Drexler Sándor, háztulajdonos,	2808	52	" " " "	72 Witting Ferencz, háztulajdonos	1307	58	
19 Dr. Flechtenmacher Károly, orvos,	2763	82	orvostudor.	73 Gyertyánffy Emil, magánzó	1302	—	" " " "
20 Dr. Bogdan Andor, ny. albiró, Szentgyörgy.	2695	60	jogtudor.	74 Porr Alfréd, vállalkozó	1298	12	
21 Kenyeres Károly, likörgyáros,	2647	51		75 Herter János, gyáros	1275	64	" " " "
22 Kertsch Keresztély, vár. mérnök,	2471	40	okl. mérnök.	76 Dr. Baiulescu György, orvos	1198	52	orvos.
23 Popp B. György, magánzó,	2389	20		77 Scherg Henrik, mészáros	1197	73	
24 Hemesch Henrich, gyáros,	2333	51		78 Stephani György, földbirtokos	1155	18	
25 Eitel Gusztav,	2315	60	ker. ipr. kam. tag.	79 Copony Traugott, háztulajdonos	1150	40	ker. ipr. kam. tag.
26 Puscariu József, ügyvéd,	2312	82	ügyvéd.	80 Dr. Gust Henrik, orvos	1139	94	orvostudor.
27 Schiel János, gyáros,	2269	45	ker. ipr. kam. tag.	81 Schwartz András, háztulajdonos	1110	41	
28 Porr Emil,	2269	28	" " " "	82 Dr. Zakariás János, ügyvéd	1109	82	ügyvéd.
29 Miess Jajos, borkereskedő,	2227	92	" " " "	83 Tartler Alfréd, kereskedő	1109	—	
30 Adler Jakab, háztulajd. kereskedő,	2115	58	" " " "	84 Id. Marcell Mihály, bérlő	1104	09	
31 Mayer József, ügyvéd,	2094	—	ügyvéd.	85 Nagelschmidt János, háztulajd.	1103	50	
32 Adler Lipót háztulajdonos,	2091	91		86 Schlandt Gottlieb, gyáros	1085	92	
33 Eremie Miklos, kereskedő,	2081	05					
34 Teutsch Mihály, szücs,	1999	78	ker. ipr. kam. tag.				
35 Schnell Károly, kir. közjegyző,	1974	16	ügyvéd.				
36 Kassik Antal, sörkereskedő,	1921	56					
37 Roth Viktor, gyógyszerész,	1896	—	okl. gyógyszerész.				
38 Jeremiás György, gyáros,	1851	07					
39 Tartler Márton, háztulajdonos,	1838	57					
40 Scherg György, mészáros	1831	97	ker. ipr. kam. tag.				
41 Nemes Péter, kir. közjegyző	1804	—	közjegyző.				
42 Maurer Viktor, magánzó	1862	42					
43 Schmutzler György, gyáros	1768	82					
44 Zeidner Henrik, könyvkereskedő	1759	17					
45 Reich Ágost, ügyvéd	1751	62	ügyvéd.				
46 Mulcher Mór, kávéháztulajdonos	1746	48					
47 Gmeiner Gyula, háztulajdonos	1708	60					
48 Korodi Mihály	1681	80	ker. ipr. kam. tag.				
49 Römer Gyula, tanár	1649	22	tanár.				
50 Demian Simion, ügyvéd	1635	56	ügyvéd.				
51 Mátyás József, terménykereskedő	1612	45					
52 Tichy Ferencz, sörgyáros	1610	68	ker. ipr. kam. tag.				
53 Roll Otto, ügynök	1571	92	" " " "				
54 Reményik István, háztulajdonos	1555	44	" " " "				

PÓTTAGOK:

1 Fein Armin, fakereskedő	Brassó	1068	43	
2 Dr. Manoiu Miklós, ügyvéd	"	1067	98	ügyvéd.
3 Virág József, háztulajdonos	"	1067	51	
4 Teutsch Vilmos, bádigos	"	1066	20	ker. ipr. kam. tag.
5 Furnica G. Miklós, mészáros	"	1058	09	
6 Dr. Vajna Gábor, ügyvéd	"	1054	60	ügyvéd.
7 Hornung Károly, gyógyszerész	"	1045	92	okl. gyógyszerész
8 Kugler Ede, gyógyszerész	"	1045	—	" "
9 Müller Gyula, háztulajdonos	"	1041	02	
10 Id. Lassel Jenő tanár	"	1032	72	tanár.
11 D. Heurth Ferencz, főesperes Kersztfalva	"	1014	10	lelkész.
12 Simay Gerő, kereskedő	Brassó	1013	70	ker. ipr. kam. tag.
13 Zintz Henrik, kereskedő	"	1010	55	
14 Meschendörfer József, lelkész	Szt.-Péter	1002	12	lelkész.
15 Stenner Pál, háztulajdonos	Brassó	998	33	
16 Fraetschkes Vilmos, lelkész	Vidombák	985	—	" "
17 Harmath Lajos, ügyvéd	Brassó	962	80	ügyvéd.
18 Beer Mihály, háztulajdonos	"	959	90	
19 Jekelius Emil, gyógyszerész	"	955	—	okl. gyógyszerész.

Brassó, 1902. évi Szeptember hó 15 én.

Dr. Jekel Frigyes,
alispán.

Nr. 13401—1902.

PUBLICAȚIUNE.

Exelența Sa Domnul Ministru reg. ung. de agricultură cu rescrip-tul său dtto 4 Iulie a. c. Nr. 11974 VIII/1 pe basa §-lui 58, al art. de L. XII ex. 1894 înșiră vespere între acele animale stricăcioase, cari au ale stîrpi tie-care proprietar d. pămînt pe locul său și fie-care pășitor de câmp în revirul său.

Stîrpirea se face mai practi-că erna prin arderea cuibu-rilor de vespî; primăvara pe vremea înfloririi pomilor, cu curse (cuse de sticlă pentru mușce); în noaptea de vîră, prin umolere cu

benzină a cuiburilor de vespî, de prin cuiburile din pomi și de prin găurele din pămînt.

Contra a-elora, cari negliă la timpul său stîrpirea vespilor de pe locurile lor se vor aplica dispozițiunile legale în sensul §-lui 95 al art. de L. XII. din anul 1894.

Brassó, 3 Septembrie 1902.

1—2. Magistratul orașenesec

Cursul la bursa din Viena.

Din 16 Septembrie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	120.50
Renta de corone ung. 4%	98.25
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	—
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	—

Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	—
Bonuri rurale ungare 4%	97.90
Bonuri rurale croate-slavone	98.—
Impr. ung. cu premii	205.75
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	162.15
Renta de argint austr.	101.10
Renta de hârtie austr.	101.—
Renta de aur austr.	121.25
Losuri din 1860.	152.—
Acții de-ale Băncei austro-ungară	15.92
Acții de-ale Băncei ung. de credit	725.50
Acții de-ale Băncei austr. de credit	688.75
Napoleondori	19.06
Mărci imperiale germane	117.—
London vista	239.57 1/2
Paris vista	95.07 1/2
Rente austr. 4% de corone	100.35
Note italiene	94.55

Cursul pieței Brașov.

Din 17 Septembrie n. 1902.

Bancnot rom. Cump.	18.90	Vînd.	18.94
Argint român.	18.80	"	18.88
Napoleond'orî.	19.04	"	19.07
Galbenî	11.20	"	10.30
Ruble R-esesc	2.54	"	—
Mărci germane	117.25	"	—
Lire turcescî	21.40	"	21.50
Seris fonc. Albina 5%	101.—	"	102.—

Abonamente la

„Gazeta Transilvaniei“

se pot face ori și când pe timp mai îndelungat său lunar.